

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

annettu 4 päivänä joulukuuta 2014,

oikeuspaikkasopimuksista 30 päivänä kesäkuuta 2005 tehdyn Haagin yleissopimuksen hyväksymisestä Euroopan unionin puolesta

(2014/887/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 81 artiklan 2 kohdan yhdessä sen 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin hyväksynnän,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan unioni on ryhtynyt luomaan yhteistä oikeudenkäyttöaluetta, joka perustuu oikeuden päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteelle.
- (2) Kansainvälistä yksityisoikeutta käsittelevässä Haagin konferenssissa 30 päivänä kesäkuuta 2005 tehty yleissopimus oikeuspaikkasopimuksista, jäljempänä 'yleissopimus', edistää merkittävästi osapuolten tahdonautonomiaa kansainvälisissä liiketoimissa ja parantaa tällaisia liiketoimia koskevien oikeuden ratkaisujen ennakoitavuutta. Yleissopimuksella varmistetaan erityisesti osapuolten tarvitsema oikeusvarmuus siitä, että niiden oikeuspaikkasopimusta kunnioitetaan ja että sovitun tuomioistuimen antama tuomio voidaan tunnustaa ja panna täytäntöön kansainvälisissä asioissa.
- (3) Yleissopimuksen 29 artiklan mukaan alueelliset taloudellisen yhdentymisen järjestöt, kuten Euroopan unioni, voivat allekirjoittaa tai hyväksyä yleissopimuksen tai liittyä siihen. Unioni allekirjoitti yleissopimuksen 1 päivänä huhtikuuta 2009 neuvoston päätöksen 2009/397/EY⁽¹⁾ mukaisesti sillä varauksella, että yleissopimus tehdään myöhemmin.
- (4) Yleissopimus vaikuttaa unionin johdettuun oikeuteen, joka koskee osapuolten valintaan perustuvaa toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa, erityisesti neuvoston asetukseen (EY) N:o 44/2001⁽²⁾, joka korvataan 10 päivästä tammikuuta 2015 alkaen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1215/2012⁽³⁾.
- (5) Asetuksen (EU) 1215/2012 hyväksymisen myötä unioni valmisti yleissopimuksen hyväksymistä unionin puolesta varmistamalla, että oikeuspaikkaa siviili- ja kauppaoikeuden alalla koskevat unionin säännöt ovat yhdenmukaisia yleissopimuksen vastaavien sääntöjen kanssa.
- (6) Unioni antoi yleissopimuksen allekirjoittaessaan sen 30 artiklan mukaisesti selityksen, jonka mukaan sillä on toimivalta kaikissa yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa. Tämän seurauksena yleissopimus sitoo jäsenvaltioita unionin hyväksynnän perusteella.
- (7) Unionin olisi yleissopimuksen hyväksymisen yhteydessä annettava lisäksi 21 artiklan mukaisesti selitys, jonka mukaan yleissopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle rajataan yleisesti ottaen vakuutusopimukset, lukuun ottamatta tietytjää tarkoin määriteltyjä poikkeuksia. Selityksen tarkoituksena on säilyttää suojaavaa toimivaltaa koskevat säännöt, jotka ovat vakuutuksenottajan, vakuutetun tai edunsaajan käytettävissä vakuutukseen liittyvissä asioissa asetuksen (EY) N:o 44/2001 mukaisesti. Yleissopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle olisi rajattava vain se, mikä on tarpeen vakuutusopimusten heikompien osapuolten etujen suojaamiseksi. Näin ollen jälleenvakuutusopimusten ja suuriin riskeihin liittyvien sopimusten ei olisi kuuluttava siihen. Unionin olisi samalla annettava yksipuolinen selitys, jossa se ilmoittaa, että se saattaa myöhemmässä vaiheessa yleissopimuksen soveltamisesta saatujen kokemusten pohjalta tarkastella uudelleen tarvetta pitää voimassa 21 artiklan mukainen selityksensä.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2009/397/EY, tehty 26 päivänä helmikuuta 2009, oikeuspaikkasopimuksista tehdyn yleissopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 133, 29.5.2009, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001, annettu 22 päivänä joulukuuta 2000, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla (EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1215/2012, annettu 12 päivänä joulukuuta 2012, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla (EUVL L 351, 20.12.2012, s. 1).

- (8) Asetus (EY) N:o 44/2001 sitoo Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja Irlantia, ja ne osallistuvat näin ollen tämän päätöksen hyväksymiseen ja soveltamiseen.
- (9) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän päätöksen hyväksymiseen, päätös ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hyväksytään oikeuspaikkasopimuksista 30 päivänä kesäkuuta 2005 tehty Haagin yleissopimus, jäljempänä 'yleissopimus', Euroopan unionin puolesta ⁽¹⁾.

2 artikla

Neuvoston puheenjohtaja valtuutetaan nimeämään yksi tai useampi henkilö, jolla on oikeus tallettaa unionin puolesta yleissopimuksen 27 artiklan 4 kappaleessa tarkoitettu hyväksymiskirja.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu hyväksymiskirja talletetaan kuukauden kuluessa 5 päivästä kesäkuuta 2015 ⁽²⁾.

3 artikla

1. Tallettaessaan yleissopimuksen 27 artiklan 4 kappaleessa tarkoitetun hyväksymiskirjan unioni antaa yleissopimuksen 21 artiklan mukaisesti vakuutusopimuksia koskevan selityksen.

Kyseisen selityksen teksti on tämän päätöksen liitteessä I.

2. Tallettaessaan yleissopimuksen 27 artiklan 4 kappaleessa tarkoitetun hyväksymiskirjan unioni antaa yksipuolisen selityksen.

Kyseisen selityksen teksti on liitetty tähän päätökseen liitteenä II.

4 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 2014.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. ORLANDO

⁽¹⁾ Yleissopimuksen teksti on julkaistu virallisessa lehdessä (EUVL L 133, 29.5.2009, s. 3) yhdessä sen allekirjoittamista koskevan päätöksen kanssa.

⁽²⁾ Neuvoston pääsihteeri julkaisee yleissopimuksen voimaantulopäivän unionin osalta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

LIITE I

Euroopan unionin selitys, joka annetaan oikeuspaikkasopimuksista 30 päivänä kesäkuuta 2005 tehdyn Haagin yleissopimuksen, jäljempänä 'yleissopimus', hyväksymisen yhteydessä sen 21 artiklan mukaisesti

Tämän selityksen, jolla tietyn tyyppiset vakuutus sopimukset rajataan yleissopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle, tarkoituksena on suojella tiettyjä vakuutuksenottajia, vakuutettuja ja edunsaajia, jotka ovat unionin sisäisessä lainsäädännössä erityisesti suojattuja.

1. Euroopan unioni antaa yleissopimuksen 21 artiklan mukaisesti selityksen, jonka mukaan se ei jäljempänä olevassa 2 kohdassa mainituin poikkeuksin sovelleta yleissopimusta vakuutus sopimuksiin.
2. Euroopan unioni soveltaa yleissopimusta vakuutus sopimuksiin seuraavissa tapauksissa:
 - a) sopimus on jälleenvakuutus sopimus;
 - b) oikeuspaikkasopimus on tehty riidan syntymisen jälkeen;
 - c) oikeuspaikkasopimuksen tekevät vakuutuksenottaja ja vakuutuksenantaja, joista kummallakin on kotipaikka tai vakinaisen asuinpaikka vakuutus sopimusta tehtäessä samassa sopimusvaltiossa, ja kyseisessä sopimuksessa annetaan tuon valtion tuomioistuimille toimivalta myös sen tapauksen varalta, että vahinko sattuu ulkomailla, edellyttäen, että tällainen sopimus ei ole tuon valtion lain vastainen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yleissopimuksen 1 artiklan 2 kappaleen soveltamista;
 - d) oikeuspaikkasopimus koskee vakuutus sopimusta, joka koskee yhtä tai useampaa seuraavista suurina pidetyistä riskeistä:
 - i) menetys tai vahinko, joka aiheutuu seuraavien käyttämisestä kaupalliseen tarkoitukseen tai seuraaville kun niitä käytetään kaupalliseen tarkoitukseen:
 - a) merialukset, rannikon ulkopuolella tai aavalla merellä olevat rakenteet taikka joki-, kanava- ja järviolukset;
 - b) ilma-alukset;
 - c) rautateiden liikkuva kalusto;
 - ii) kuljetettaville tavaroille tai matkatavaroille, ei kuitenkaan matkustajien matkatavaroille, aiheutunut menetys tai vahinko kuljetustavasta riippumatta;
 - iii) vastuu, ei kuitenkaan matkustajien henkilövahingoista tai heidän matkatavaroilleen aiheutuneesta vahingosta tai menetyksestä, joka aiheutuu seuraavien käyttämisestä tai liikennöimisestä:
 - a) edellä i alakohdan a alakohdassa tarkoitettut merialukset, rakenteet tai muut alukset;
 - b) ilma-alukset, sikäli kuin oikeuspaikkasopimukset eivät ole tällaisen riskin vakuuttamista koskeissa asioissa kiellettyjä sen sopimusvaltion lain mukaan, jossa ilma-alus on rekisteröity;
 - c) rautateiden liikkuva kalusto;
 - iv) edellä ii alakohdassa tarkoitettu vastuu kuljetettaville tavaroille tai matkatavaroille aiheutuneesta menetyksestä tai vahingosta, ei kuitenkaan matkustajien henkilövahingoista tai heidän matkatavaroilleen aiheutuneesta vahingosta tai menetyksestä;
 - v) taloudellinen menetys, joka liittyy i alakohdassa tarkoitettujen merialusten, rakenteiden, muiden alusten, ilma-alusten tai rautateiden liikkuvan kaluston käyttämiseen tai liikennöimiseen, erityisesti rahdin tai alusvuokran menetys;
 - vi) riski tai etu, joka liittyy johonkin i–v alakohdassa tarkoitettuun riskiin;
 - vii) luottoriski tai takausriski, kun vakuutuksenottaja on ammattimaisesti mukana teollisessa tai kaupallisessa toiminnassa tai jossakin vapaassa ammatissa, ja riski liittyy tällaiseen toimintaan;
 - viii) muu riski, kun vakuutuksenottaja on tietyn kokoinen yritys, joka ylittää ainakin kaksi seuraavien arviointiperusteiden rajoista:
 - a) taseen loppusumma 6,2 miljoonaa euroa;
 - b) nettoliikevaihto 12,8 miljoonaa euroa;
 - c) työntekijöitä tilikauden aikana keskimäärin 250.

*LIITE II***Euroopan unionin yksipuolinen selitys, joka annetaan oikeuspaikkasopimuksista 30 päivänä kesäkuuta 2005 tehdyn Haagin yleissopimuksen, jäljempänä 'yleissopimus', hyväksymisen yhteydessä**

Euroopan unioni antaa seuraavan yksipuolisen selityksen:

"Euroopan unioni ilmoittaa, että se saattaa myöhemmässä vaiheessa yleissopimuksen soveltamisesta saatujen kokemusten pohjalta arvioida uudelleen tarvetta pitää voimassa yleissopimuksen 21 artiklan mukainen selityksensä."
